

PROVES D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT

PRUEBAS DE ACCESO A LA UNIVERSIDAD

CONVOCATÒRIA JULIOL 2024

CONVOCATORIA JULIO 2024

Assignatura: HISTÒRIA D'ESPANYA

Asignatura: HISTORIA DE ESPAÑA

BAREM DE L'EXAMEN:

BAREMO DEL EXAMEN:

1ª) Responda a una de las dos opciones (hasta 1 punto)

a) DE LOS DOCUMENTOS 1 y 2 Describa el tipo de fuentes utilizadas.	b) DE LOS DOCUMENTOS 3 y 4 Describa el tipo de fuentes utilizadas.
---	---

2ª) Responda a una de las dos opciones (hasta 2,5 puntos)

a) DE LOS DOCUMENTOS 1 y 2 Identifique y clasifique las ideas de los textos, situándolas en el contexto histórico correspondiente.	b) DE LOS DOCUMENTOS 3 y 4 Identifique y clasifique las ideas de los textos, situándolas en el contexto histórico correspondiente.
---	---

3ª) Defina DOS de los conceptos siguientes (hasta 2 puntos)

Liberales Absolutistas	Republicanismo Democracia
---------------------------	------------------------------

4ª) Responda a una de las dos opciones (hasta 2,5 puntos)

1. Exponga los acontecimientos que condujeron al pronunciamiento de Riego, la situación de España durante el Trienio liberal y la vuelta al absolutismo, en relación con las fuentes documentales referidas.	2. Exponga la instauración de la Segunda República española en 1931 e indique las principales etapas políticas y reformas de este período, en relación con las fuentes documentales referidas.
--	--

5ª) Responda una de las dos opciones (hasta 2 puntos)

1. Explique las contradicciones y enfrentamientos entre liberales y absolutistas a lo largo del siglo XIX, haciendo mención de los distintos pronunciamientos militares.	2. Explique y compare los procesos de cambio político democrático en 1931 y a partir de 1977 en España.
--	---

DOCUMENTOS PROPUESTOS

Documento 1

“Soldados, (...) yo no podía consentir, como jefe vuestro, que se os alejase de vuestra patria, en unos buques podridos, para llevaros a hacer una guerra injusta al Nuevo Mundo; ni que se os compeliere a abandonar vuestros padres y hermanos, dejándolos sumidos en la miseria y la opresión. Vosotros debéis a aquellos la vida, y, por tanto, es de vuestra obligación y agradecimiento el prolongársela, sosteniéndolos en la ancianidad; y aun también, si fuese necesario, el sacrificar las vuestras para romperles las cadenas que los tienen oprimidos desde el año 1814. Un rey absoluto, a su antojo y albedrío, les impone contribuciones y gabelas que no pueden soportar; los veja, los oprime y, por último, como colmo de desgracias, os arrebató a vosotros, sus caros hijos, para sacrificarlos a su orgullo ambición. Sí, a vosotros os arrebatan del paterno seno para que en lejanos y opuestos climas vayáis a sostener una guerra inútil, que podría fácilmente terminarse con sólo reintegrar sus derechos a la Nación española. La Constitución, sí, la constitución basta para apaciguar a nuestros hermanos de América”.

Fragmento de la PROCLAMA del 1º de enero de 1820 de Rafael de Riego.

Documento 2

“Bien públicos y notorios fueron a todos mis vasallos los escandalosos sucesos que precedieron, acompañaron y siguieron al establecimiento de la democrática Constitución de Cádiz en el mes de marzo de 1820: la más criminal traición, la más vergonzosa cobardía, el desacato más horrendo a mi Real Persona, y la violencia más inevitable, fueron los elementos empleados para variar esencialmente el gobierno paternal de mis reinos en un código democrático, origen fecundo de desastres y de desgracias. (...). La Europa entera, conociendo profundamente mi cautiverio y el de toda mi Real Familia, (...) determinaron poner fin a un estado de cosas que era el escándalo universal, que caminaba a trastornar todos los Tronos y todas las instituciones antiguas cambiándolas en la irreligión y en la inmoralidad. Sentado otra vez en el trono de S. Fernando (...), deseando proveer de remedio las más urgentes necesidades de mis pueblos, y manifestar a todo el mundo mi verdadera voluntad en el primer momento que he recobrado la libertad; he venido a declarar lo siguiente: (...) Son nulos y de ningún valor todos los actos del gobierno llamado constitucional (de cualquiera clase y condición que sean) que ha dominado mis pueblos desde el día 7 de marzo de 1820 hasta hoy, día 1º de octubre de 1823, declarando, como declaro, que en toda esta época he carecido de libertad, obligado a sancionar las leyes y a expedir las órdenes, decretos y reglamentos que contra mi voluntad se meditaban y expedían por el mismo gobierno (...).”

Decreto de Fernando VII de 1 de octubre de 1823, *Gaceta de Madrid*, 7 de octubre de 1823.

Documento 3

“El Gobierno provisional de la República ha tomado el Poder sin tramitación y sin resistencia ni oposición protocolaria alguna; es el pueblo quien le ha elevado a la posición en que se halla, y es él quien en toda España le rinde acatamiento e inviste de autoridad. En su virtud, el Presidente del Gobierno provisional de la República, asume desde este momento la jefatura del Estado con el asentimiento de las fuerzas políticas triunfantes y de la voluntad popular concedora, antes de emitir su voto en las urnas, de la composición del Gobierno provisional.

Interpretando el deseo inequívoco de la Nación, el Comité de las fuerzas políticas coaligadas para la instauración del nuevo régimen, designa. A D. Niceto Alcalá Zamora y Torres para el cargo de Presidente del Gobierno provisional de la República”.

Decreto del Comité Político de la República, Madrid, 14 de abril de 1931, *Gaceta de Madrid*, n.º 105, 15-IV-1931.

Documento 4

“Artículo primero

“España es una República democrática de trabajadores de toda clase, que se organiza en régimen de Libertad y de Justicia.

Los poderes de todos sus órganos emanan del pueblo.

La República constituye un Estado integral, compatible con la autonomía de los Municipios y las Regiones.

La bandera de la República española es roja, amarilla y morada.

Artículo 2.º

Todos los españoles son iguales ante la ley.

Artículo 3.º

El Estado español no tiene religión oficial.

[...]

Artículo 6.º

España renuncia a la guerra como instrumento de política nacional.

Artículo 7.º

El Estado español acatará las normas universales del derecho internacional, incorporándolas a su derecho positivo”.

Constitución de la República española, 9 de diciembre de 1931, *Gaceta de Madrid*, n.º 344, 10-XII-1931.

PROVES D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT

PRUEBAS DE ACCESO A LA UNIVERSIDAD

CONVOCATÒRIA JULIOL 2024

CONVOCATORIA JULIO 2024

Assignatura: HISTÒRIA D'ESPANYA

Asignatura: HISTORIA DE ESPAÑA

BAREM DE L'EXAMEN:

BAREMO DEL EXAMEN:

1ª) Responeu a una de les dues opcions (fins a 1 punt)

a) DELS DOCUMENTS 1 i 2 Descriuiu el tipus de fonts utilitzades.	b) DELS DOCUMENTS 3 i 4 Descriuiu el tipus de fonts utilitzades.
---	---

2ª) Responeu a una de les dues opcions (fins a 2,5 punts)

a) DELS DOCUMENTS 1 i 2 Identifiqueu i classifiqueu les idees dels textos, i situeu-les en el context històric corresponent.	b) DELS DOCUMENTS 3 i 4 Identifiqueu i classifiqueu les idees dels textos, i situeu-les en el context històric corresponent.
---	---

3ª) Definiu DOS dels conceptes següents (fins a 2 punts)

Liberals Absolutistes	Republicanisme Democràcia
--------------------------	------------------------------

4ª) Responeu a una de les dues opcions (fins a 2,5 punts)

1. Exposeu els esdeveniments que van conduir al pronunciament de Riego, la situació d'Espanya durant el Trienni liberal i la tornada a l'absolutisme, en relació amb les fonts documentals referides.	2. Exposeu la instauració de la Segona República espanyola en 1931 i indiqueu les principals etapes polítiques i reformes d'aquest període, en relació amb les fonts documentals referides.
---	---

5ª) Responeu una de les dues opcions (fins a 2 punts)

1. Expliqueu les contradiccions i enfrontaments entre liberals i absolutistes al llarg del segle XIX, fent esment dels distints pronunciaments militars.	2. Expliqueu i compareu els processos de canvi polític democràtic en 1931 i partir de 1977 a Espanya.
--	---

DOCUMENTS PROPOSATS

Document 1

“Soldats, (...) jo no podia consentir, com a cap vostre, que se us allunyara de la vostra pàtria, en uns vaixells podrits, per a portar-vos a fer una guerra injusta al Nou Món; ni que se us compel·lira a abandonar els vostres pares i germans, deixant-los sumits en la misèria i l'opressió. Vosaltres deveu a aquells la vida, i, per tant, és de la vostra obligació i agraïment prolongar-los-la, sostenint-los en l'ancianitat; i fins i tot també, si fora necessari, sacrificar les vostres per a trencar-los les cadenes que els tenen oprimits des de l'any 1814. Un rei absolut, al seu antull i albir, els imposa contribucions i gabelles que no poden suportar; els vexa, els oprimeix i, finalment, com a sùmmum de desgràcies, us arrabassa a vosaltres, els seus cars fills, per a sacrificar-vos al seu orgull ambició. Sí, a vosaltres us arrabassen del patern si perquè en llunyans i oposats climes aneu a sostenir una guerra inútil, que podria fàcilment acabar-se amb només reintegrar els seus drets a la Nació espanyola. La Constitució, sí, amb la constitució n'hi ha prou per a apaivagar als nostres germans d'Amèrica”.

Fragment de la PROCLAMA de l'1 de gener de 1820 de Rafael de Riego.

Document 2

“Ben públics i notoris van ser a tots els meus vassalls els escandalosos successos que van precedir, van acompanyar i van seguir a l'establiment de la democràtica Constitució de Cadis el mes de març de 1820: la més criminal traïció, la més vergonyosa covardia, el desacatament més horrible a la meua Reial Persona, i la violència més inevitable, van ser els elements emprats per a variar essencialment el govern paternal dels meus regnes en un codi democràtic, origen fecund de desastres i de desgràcies. (...). L'Europa sencera, coneixent profundament la meua captivitat i el de tota la meua Reial Família, (...) van determinar posar fi a un estat de coses que era l'escàndol universal, que caminava a trastornar tots els Trons i totes les institucions antigues canviant-les en la irreligió i en la immoralitat. Assegut una altra vegada en el tron de S. Fernando (...), desitjant proveir de remei les més urgents necessitats dels meus pobles, i manifestar a tothom la meua vertadera voluntat en el primer moment que he recobrat la llibertat; he vingut a declarar el següent: (...) Són nuls i de cap valor tots els actes del govern anomenat constitucional (de qualsevol classe i condició que siguen) que ha dominat els meus pobles des del dia 7 de març de 1820 fins avui, dia 1 d'octubre de 1823, declarant, com declare, que en tota aquesta època he mancat de llibertat, obligat a sancionar les lleis i a expedir les ordres, decrets i reglaments que contra la meua voluntat eren meditats i expedits pel mateix govern (...).”

Decret de Ferran VII d'1 d'octubre de 1823, *Gaceta de Madrid*, 7 d'octubre de 1823.

Document 3

“El Govern provisional de la República ha pres el Poder sense tramitació i sense resistència ni cap oposició protocol·lària; és el poble qui li ha elevat a la posició en què es troba, i és ell qui a tot Espanya li rendeix acatament i investeix d'autoritat. En virtut d'això, el President del Govern provisional de la República assumeix des d'aquest moment la prefectura de l'Estat amb l'assentiment de les forces polítiques triomfants i de la voluntat popular coneixedora, abans d'emetre el seu vot en les urnes, de la composició del Govern provisional.

Interpretant el desig inequívoc de la Nació, el Comitè de les forces polítiques coalitzades per a la instauració del nou règim, designa Niceto Alcalá Zamora i Torres per al càrrec de President del Govern provisional de la República”.

Decret del Comitè Polític de la República, Madrid, 14 d'abril de 1931, *Gaceta de Madrid*, núm. 105, 15-IV-1931.

Document 4

“Article primer

“Espanya és una República democràtica de treballadors de tota classe, que s'organitza en règim de Llibertat i de Justícia.

Els poders de tots els seus òrgans emanen del poble.

La República constitueix un Estat integral, compatible amb l'autonomia dels Municipis i les Regions.

La bandera de la República espanyola és roja, groga i morada.

Article 2n

Tots els espanyols són iguals davant la llei.

Article 3r

L'Estat espanyol no té religió oficial.

[...]

Article 6è

Espanya renuncia a la guerra com a instrument de política nacional.

Article 7è

L'Estat espanyol acatarà les normes universals del dret internacional, incorporant-les al seu dret positiu”.

Constitució de la República espanyola, 9 de desembre de 1931, *Gaceta de Madrid*, núm. 344, 10-XII-1931.